

عنوان مقاله:

تحلیل سطح توسعه یافتگی در مناطق روستایی با استفاده از تکنیک های سطح بندی تاکسونومی و شاخص ارزش مرکزیت مطالعه موردی: روستاهای بخش هیدوچ شهرستان سراوان

محل انتشار:

اولین سمینار آینده پژوهی توسعه ملی ایران در بستر جغرافیا (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

یوسف قنبری - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه اصفهان

میثم دهانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه اصفهان

ثریا روزفراخ - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه اصفهان،

خلاصه مقاله:

برخورداری از خدمات و زیر ساخت ها در بخش های مختلف، آموزشی، بهداشتی و درمانی بازرگانی و خدماتی از شاخص های مهم در تعیین سطح برخورداری و ابزاری مهم در جهت برنامه ریزی و اجرای راهبردهای جهت بهبود شرایط در نواحی روستایی است. با این پژوهش شناسایی و سنجش سطح توسعه یافتگی مناطق روستایی بخش هیدوچ شهرستان سید و سوران در استان سیستان و بلوچستان انجام پذیرفته است که به لحاظ هدف، کاربردی واز نظر ماهیت و روش توصیفی و تحلیلی می باشد. با استفاده از داده های سرشماری عمومی نفوس و مسکن 1390 تعداد 39 شاخص در زمینه های آموزشی، سیاسی اداری، بازرگانی و خدمات بهداشتی و درمانی ارتباطات و حمل و نقل انتخاب شدند و روستاهای مورد مطالعه با روش های تاکسونومی عددی و شاخص ارزش مرکزیت رتبه بندی و درجه توسعه یافتگی آن ها تعیین و تحلیل گردید. نتایج حاصل از یافته های تحلیل نشان داد ضمن اینکه نتایج طبق هر دو مدل مشابه بودند روستاها در سه طبقه گروه بندی شدند و اکثر روستاهای مورد بحث در طبقه کمتر توسعه یافته و محروم قرار گرفته اند که توجه به این نواحی جهت رفع کمبودها و بهبود شاخص های توسعه در سطح منطقه امری ضروری می باشد.

کلمات کلیدی:

تاکسونومی عددی، توسعه یافتگی، شاخص های توسعه، شاخص ارزش مرکزیت، هیدوچ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/989580>

